

Вітаємо з Днем усіх закоханих!

Це романтичне свято традиційно відзначають 14 лютого.

День усіх закоханих святкується вже не перше століття і має романтичну історію походження. Існує декілька легенд щодо "винуватця торжества". Ним вважається християнський **священик Валентин**, котрий жив у III столітті в місті Терні італійської провінції Умбрія.

Легенда розповідає, що у **269 році** римський імператор **Клавдій II** готувався до завоювання світу, але його армії не вистачало воїнів. Причиною цього він вважав сімейне життя, яке нібито відволікає солдатів від армії. На думку імператора, одружений легіонер набагато більше думає про те, як прогледувати власну родину, ніж про славу імперії. Тому **Клавдій II видав наказ, згідно з яким солдатам заборонялося одружуватися впродовж усієї військової служби.**

Але солдати продовжували одружуватися, а допомагав їм у цьому **молодий священик Валентин**. Дізнавшись про це, імператор розлютився й прирік його на страту. Очікуючи виконання вироку, Валентин закохався у сліпу дочку тюремника. Маючи певні медичні знання, він вилікував сліпоту дівчини. А перед стратою надіслав коханій **прощального листа, якого підписав "Від твого Валентина"**.

**Бібліотека пропонує переглянути віртуальну виставку
“Українські пісні про кохання”, присвячену цьому святу.**

Сміються-плачуть солов'ї

Музика В.Безкоровайного
Слова О.Олеся

Сміються, плачуть солов'ї
І б'ють піснями в груди...
Цілуй, цілуй, цілуй її,—
Знов молодість не буде!

Ти не дивись, що буде там,
Чи забуття, чи зрада,—
Весна іде назустріч нам,
Весна в цей час нам рада.

На мент єдиний залиши
Свій сум, думки і горе,
І струмись власної душі
Улий в шумляче море.

Лови летючу мить життя,
Чаруйсь, хмілій, впивайся,
І серед мрій і забуття
В розкошах закохайся.

Поглянь: уся земля тремтить
В палких обіймах ночі,
Лист квітці мрійно шелестить,
Траві струмок воркоче.

*Відбилися зорі у воді,
До хмар летять тумани...
Там ллються пахощі густі,
Там гнуться верби п'яні.*

*Чого ж стоїш без руху ти,
Коли весь світ співає?
Налагодь струни золоті –
Бенкет весна справляє!*

*Сміливо йди під дзвін чарок,
З вогнем, піснями в гості
На свято радісне квіток,
Кохання, снів і млості.*

Чарівна скрипка

Музика І.Поклада

Слова Ю.Рибчинського

*Сіла птаха білокрила на тополю,
Сіло сонце понад вечір за поля.
Покохала, покохала я до болю
Молодого, молодого скрипаля.*

*Покохала, зачарована струною,
Заблукала та мелодія в гаю.
В гай зелений журавлиною весною
Я понесла своє серце скрипалю.*

*Йшла до нього, наче місячна царівна,
Йшла до нього, як до березня весна.
І не знала, що та музика чарівна
Не для мене, а для іншої луна.*

*Сіла птаха білокрила на тополю,
Сіло сонце понад вечір за поля.
Покохала, покохала я до болю
Молодого, молодого скрипаля.*

По садочку ходжу...

Слова і музика народні

*По садочку ходжу,
Кониченька воджу...
Через рідну неньку
Нежонатий ходжу.*

*Через рідну неньку,
Через рідні сестри
Не можу кохану
До дому привести.*

*Доля моя, доле,
Що мені діяти...
Тільки тебе одну
Буду вік кохати.*

*По садочку ходжу,
Кониченька воджу...
Через рідну неньку
Нежонатий ходжу.*

Чорнії брови, карії очі...

Константин Думитрашко

Народний варіант

**Чорнії брови, карії очі,
Темні, як нічка, ясні, як
день!**

**Ой очі, очі, очі дівочі,
Де ж ви навчилися зводити
людей?**

**Вас і немає, а ви мов тут,
Світите в душу, мов дві зорі.**

**Чи в вас улила якась отрута,
Чи, може, й справді ви знахарі?**

**Чорнії брови – стрічки шовкові,
Все б тільки вами я любувався,**

**Карії очі, очі дівочі,
Все б тільки думав, очі, про вас...**

Ніч яка місячна...

Михайло Старицький

Народний варіант

*Ніч яка місячна, зоряна,
ясная!*

*Видно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працюю
зморена,
Хоч на хвилиночку в гай.*

*Сядем укупочці тут під калиною –
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько, – срібною хвилею
Стелиться полем туман.*

*Гай чарівний, ніби променем всипаний,
Чи загадався, чи спить:
Ген на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить.*

*Небо незміряне всипане зорями,
Що то за Божя краса!
Перлами ясними попід тополями
Грає краплиста роса.*

*Ти не лякайся, що ніженьки босії
Вмочиш в холодну росу:
Я тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках однесу.*

*Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло – ні вітру, ні хмар...
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, як жар.*

В саду гуляла...

Народна пісня

**В саду гуляла,
Квіти зривала, –
Кого любила –
Причарувала.**

**Причарувала
Серце і душу,
Тепер до тебе
Ходити мушу.**

**Ходити буду,
Любити буду,
Скажу по правді,
Брати не буду.**

**Ой ти, дівчино,
Гарна та пишна,
Чом ти до мене
Вчора не вийшла?**

**Я виходила –
Тебе не було.
Я постояла
Та й повернулась.**

**Я більш не вийду,
Я більш не стану,
Я вишлю сестру
Такую саму.**

**А я з сестрою
Трохи постою –
Не та розмова,
Що із тобою.
Не та розмова,
Не теє слово,
Не теє личко,
Не тії брови.**

Ой ти, дівчино, з горіха зерня

*Музика А.Кос-Анатольського
Слова І.Франка*

*Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько – колюче терня?
Чом твої устонька – тиха молитва,
А твоє слово остре, як бритва?
Чом твої очі сяють тим жаром,
Що то запалює серце пожегом?*

*Ох, тії очі темніші ночі,
Хто в них задивиться, – й сонця не
хоче!
І чом твій усміх – для мене скрута,
Серце бентежить, як буря люта?
Ой ти, дівчино, ясна зоре!
Ти мої радощі, ти моє горе!*

*Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько – колюче терня?
Тебе кидаючи, любити мушу,
Тебе кохаючи, загублю душу.
Ти моя радість, ти моє горе,
Ой ти, дівчино, ясна зоре!*

**Іван Якович Франко.
«Ой ти дівчино, з горіха
зерня...». Життєві
імпульси появи творів.
«Тричі мені являлася
любов»**

Їхав козак за Дунай...

*Семен Климовський
Народний варіант*

*Їхав козак за Дунай, сказав: "Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький, неси та гуляй!"
"Постій, постій, козаче, твоя дівчина плаче,
Як ти ж мене покидаєш, тільки подумай!"*

Приспів:

*Лучше було б, лучше було б не ходить,
Лучше було б, лучше було б не любить,
Лучше було б, лучше було б та й не знать,
Чим тепер, чим тепер забувать. (весь куплет – 2)*

*Вийшла, руки заломивши і тяженько заплакавши:
"Як ти ж мене покидаєш, тільки подумай!"
"Білих ручок не ламай, ясних очей не стирай,
Мене з війни із славою к собі очидай".*

Приспів

*"Не хочу я нікого, тільки тебе одного,
Ти здоров будь, мій миленький, а все пропадай".
Свиснув козак на коня: "Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся через три года!"*

Чом ти не прийшов?..

Слова і музика народні

*Чом ти не прийшов,
Як місяць зійшов?
Я тебе чекала.
Чи коня не мав,
Чи стежки не знав,
Мати не пускала?*

*І коня я мав,
І стежку я знав,*

*І мати пускала.
Найменша сестра,
Бодай не зросла,
Сідельце сховала.*

*А старша сестра
Сідельце знайшла,
Коня осідлала:
"Поїдь, братику,
До дівчиноньки,
Що тебе чекала".*

*Тече річенька
Невеличенька,
Схочу – перескочу.
Віддайте мене,
Моя матінко,
За кого я схочу.*

Чом ти не прийшов? (3)

Сонце низенько...

Слова і музика народні

*Сонце низенько, вечір
близенько,
Вийди до мене, моє серденько!*

*Ой вийди, вийди, та не барися –
Моє серденько розвеселиться.*

*Ой вийди, вийди, серденько Галю,
Серденько, рибонько, дорогий кристалю!*

*Ой вийди, вийди, не бійсь морозу –
Я твої ніженьки в шапочку вложу.*

*Через річеньку, через болото
Подай рученьку, моє золото!*

*Через річеньку, через биструю
Подай рученьку, подай другу!*

*Ой біда, біда, який я вдався,–
Брів через річеньку, та не
вмивався.*

*Ой завернуса та умиюся,
На свою милую хоч подивлюся.*

*"Ой не вертайся та не вмивайся,
Ти ж мені, серденько, й так сподобався*

*Ой там криниця під перелазом –
Вмиємось, серденько, обоє разом.*

*Моя хустина шовками шита,
Утремось, серденько, хоч буду бита.*

*Битиме мати – знатиму за що:
За тебе, серденько, не за ледащо!"*

Цвіте терен...

Слова і музика народні

*Цвіте терен, цвіте терен,
А цвіт опадає.
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.*

*А я, молода дівчина,
Та й горя зазнала,
Вечероньки не доїла,
Нічки не доспала.*

*Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце.*

*Хоч дрімайте, не дрімайте –
Не будете спати,
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.*

*Нехай іде, нехай іде,
Нехай не вернеться,
Нехай йому молодому
Щастя усміхнеться.*

*А я молода дівчина,
Не буду я спати,
Буду його виглядати,
День і ніч чекати.*

Ой, у вишневому саду...

Слова і музика народні

*Ой у вишневому саду
Там соловейко щебетав.
Додому я просилася,
А він мене все не пускав.*

*Милий ти мій, прошу
тебе.
Зоря зійшла, пусти мене.
Проснеться матінка моя,
Буде питать, де була я.*

*А ти, мила, скажи в отвіт:
Дивись, яка чудова ніч.
Весна іде, красу несе,
А в тій красі радіє все. (ост 2 рядки – 2)*

*Доню моя, у чому річ,
Де ти гуляла цілу ніч?
Чому розплетена коса,
А на очах бринить сльоза?*

*Коса моя розплетена –
Її подруга розплела.
А на очах бринить сльоза,
Бо з милим розлучилась я.*

*Мамо моя, прийшла пора,
А я весела, молода.*

*Я жити хочу, я люблю,
Мамо, не лай дочку свою. (ост 2 рядки – 2)*

Місяць на небі...

Слова і музика народні

*Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує – серденько мре.*

*Ця пісня мила, ця пісня любя,
Все про кохання, все про любов.
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер навіки зійшлися знов.*

*Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день!
Ви ж мене, очі, плакати навчили,
Де ж ви навчилися зводити людей?*

